

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 13. janvārī*

Lieta C-174/02

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 8. martā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 13. maijā, tiesvedībā

Streekgewest Westelijk Noord-Brabant

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents),

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretāre M. F. Kontē [*M.-F. Contet*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 22. janvārī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* vārdā — H. Hiljamss [*H. Gilliams*] un P. H. L. Kaupers [*P. H. L. Kuypers*], advokāti,
- Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,
- Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — J. Flets [*J. Flett*] un H. van Vlits [*H. van Vliet*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 4. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz EKL 93. panta 3. punkta (jaunajā redakcijā — EKL 88. panta 3. punkta) interpretāciju, lai precizētu, pirmkārt, kuras

personas var atsaukties uz šī noteikuma pēdējā teikumā noteikto īstenošanas aizliegumu, un, otrkārt, noskaidrotu, kādos apstākļos pastāv pietiekama saikne starp atbalstu un šo atbalstu finansējošo nodokli tā, lai šajā normā noteiktais aizliegums attiektos uz nodokli.

- 2 Šis lūgums tika iesniegts prāvā starp *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* (vietējā organizācija, kuras pienākums ir veikt saimniecības atkritumu savākšanu, turpmāk tekstā — “*Streekgewest*”) un *Staatssecretaris van Financiën* (turpmāk tekstā — “*Staatssecretaris*”). *Streekgewest* lūdz, lai *Staatssecretaris* atmaksā nodokļus par atkritumiem, kas ir samaksāti saskaņā ar 18. pantu 1994. gada 23. decembra likumā *Wet belastingen op milieugrondslag* (likums, kas ievieš vides aizsardzības nodokli, *Staatsblad 1994*, Nr. 923, Nr. 924 un Nr. 925, turpmāk tekstā — “*WBM*”), jo tie tika iekasēti, pārkāpjot Līguma 93. punkta 3. panta pēdējā teikumā noteikto īstenošanas aizliegumu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

- 3 Līguma 93. panta 3. punkts nosaka:

“Visi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes. Ja Komisija atzīst, ka, ievērojot 92. pantu, šādi plāni nav saderīgi ar kopējo tirgu, tā nevilcinoties sāk 2. punktā paredzēto procedūru. Attiecīgā dalībvalsts nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu.”

Valsts tiesiskais regulējums

- 4 Atbilstoši Liguma 93. panta 3. punktam Nīderlandes valdība 1992. gada 7. augusta vēstulē paziņoja Komisijai likumprojektu *Wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag* (likums, kas vides aizsardzība nolūkos ievieš nodokļus par patēriņu), kurš pēc grozījumiem tika pieņemts kā *WBM*. 1992. gada 3. decembra vēstulē Komisija darīja zināmu Nīderlandes valdībai, ka tā 1992. gada 25. novembrī nolēma necelt iebildumus pret atbalsta pasākumiem, kas bija iekļauti šajā likumprojektā. Šis lēmums tika publicēts 1993. gada 24. marta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 83, 3. lpp.).
- 5 Likumprojekta izskatīšanas laikā Parlamentā tajā tika nolemts veikt dažus grozījumus. Tā kā Nīderlandes valdība 1993. gada 6. decembra vēstulē paziņoja šos grozījumus Komisijai, tā 1994. gada 13. aprīļa vēstulē informēja, ka 1994. gada 29. martā tika nolemts necelt iebildumus pret šiem paredzētajiem grozījumiem. Šis lēmums ir publicēts 1994. gada 4. jūnija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 153, 20. lpp.).
- 6 1994. gada 13. oktobrī likumprojekts par *WBM* grozījumiem, kas paredzēja vienu pastāvīgu un divus pagaidu grozījumus, tika iesniegts Nīderlandes Parlamentā. Attiecībā uz atkritumu nodokli šis likumprojekts paredzēja nodokļa summas paaugstināšanu no NLG 28,50 līdz NLG 29,20 par 1000 kg atkritumu un iespēju saņemt šī nodokļa atmaksu visām personām, kas atkritumu pārstrādes uzņēmumam piegādā iespiedkrāsas iznīcināšanas atkritumus un no plastmasas materiālu pārstrādes radušos atkritumus to pārstrādei. Nīderlandes valdība 1994. gada 27. oktobra vēstulē paziņoja Komisijai šos pasākumus, kas tika nosaukti par "precizējumiem".

- 7 1994. gada 25. novembra vēstulē Komisija vērsa Nīderlandes valdības uzmanību uz faktu, ka paziņojums nebija pilnīgs, un šajā sakarā tā uzdeva vairākus jautājumus. Šī valdība atbildēja 1994. gada 20. decembra vēstulē. Vēstulē tā arī darīja zināmu, ka likumprojekts attiecās arī uz diviem jauniem atbalsta pasākumiem. Viens no šiem pasākumiem sastāvēja no pagaidu atbrīvojuma no nodokļa par atkritumiem par attīrāmiem bagarēšanas atkritumiem.
- 8 Pirmā *Staten-Generaal* palāta pieņēma *WBM*, likumu par šī likumprojekta istenošanu, kā arī tā grozījumus 1994. gada 21. decembrī. Ar 1994. gada 23. decembra Karalisko dekrētu par *WBM* spēkā stāšanās dienu tika noteikts 1995. gada 1. janvāris.
- 9 Tā kā Komisija uzskatīja, ka *WBM* ar grozījumiem stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī, tā 1995. gada 25. janvāra vēstulē paziņoja Nīderlandes valdībai, ka tā minētos atbalsta pasākumus uzskata par nepaziņotiem Komisijai, jo tie tika pieņemti, pirms Komisija darīja zināmu savu nostāju attiecībā uz tiem, un tā lūdza nosūtīt Komisijai cita starpā pilnu *WBM* tekstu. Komisija pieņēma lēmumu tikai par apstrīdētā nodokļa uzlikšanas periodu. Ar 1995. gada 23. maija faksu, ko papildināja 1995. gada 3. jūlija vēstule, Komisija darīja zināmu, ka ar kopējo tirgu nesaderīgi atbalsta elementi pēc tās uzskata nepastāv.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 10 *Streekgewest* ir organizācija ar juridisku personību, ko sākotnēji sastādīja un kontrolēja 18 Nīderlandes reģiona *Westelijk Noord-Brabant* pašvaldības. No 1997. gada 1. janvāra šo organizāciju veido 7 pašvaldības. *Streekgewest* pienākums ir sadzīves atkritumu savākšana un to transportēšana uz pārstrādes vietu, kas parāda

arī tās atbildību. Atbilstoši *WBM* 18. pantam nodoklis ir maksājams ikreiz, kad atkritumi ir piegādāti pārstrādes vietā.

- 11 Par laika posmu no 1995. gada 1. līdz 31. janvārim *Streekgewest* nodokli par atkritumiem samaksāja NLG 499 914,00. Tomēr tā nodokli pārsūdzēja un pieprasīja atmaksāt samaksāto summu. Šis pieprasījums tika noraidīts ar nodokļu inspektora lēmumu. *Streekwest* šo lēmumu pārsūdzēja *Gerechthof te's-Gravenhage* (Grāvenhāgenas tiesā, Nīderlande), kas piesprieda atmaksāt NLG 80 796,40.

- 12 *Staatsecretaris* iesniedza apelācijas sūdzību par šo minētās tiesas spriedumu *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākajā tiesā). Arī *Streekgewest* pārsūdzēja šajā tiesā *Gerechthof* spriedumu atteikt pilnas summas atmaksu.

- 13 Uzskatot, ka pamata prāvas risinājums bija atkarīgs no EKL 93. panta 3. punkta interpretācijas, *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai uz [...] Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikuma (jaunajā redakcijā — EKL 88. panta 3. punkta pēdējais teikums) nosacījumiem var atsaukties tikai tā persona, kuru ietekmē no atbalsta pasākuma izrietošs pārrobežu konkurences izkropļojums?

2) Gadījumā, ja atbalsta pasākums, uz ko attiecas [...] Līguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums, ir atbrīvojums no nodokļa (ieskaitot nodokļa samazinājumu un nodokļu atvieglojumu), no kura ienākumus ieskaita valsts kasē, bet šajā

sakarā netiek paredzēts, ka atbrīvojums no nodokļa tiek apturēts paziņošanas procedūras laikā, vai šis nodoklis jau ir jāuzskata par šī atbalsta pasākuma elementu, jo nodokļa iekasēšana no personām, kuras nav atbrīvotas no nodokļa, ir līdzeklis, kas ļauj sasniegt labvēlīgu rezultātu, un līdz ar to šajā normā paredzēto aizliegumu piemēro arī attiecībā uz šī nodokļa iekasēšanu tikpat ilgi, cik ilgi nav atļauta šī atbalsta pasākuma īstenošana, pamatojoties uz minēto normu?

- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir negatīva, tad gadījumā, kad ir jāsecina par tādas saiknes pastāvēšanu [fakts, ka neliela nodokļa daļa (NLG 0,70 par tonnu atkritumu) kompensē šī sprieduma 6. punktā paredzētās atmaksas sistēmas sekas] starp konkrēta nodokļa, no kura ienākumi ir paredzēti valsts kasei, paaugstinājumu un ierosināto atbalsta pasākumu Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikuma izpratnē — vai šī nodokļa palielinājums ir jāuzskata par minētā atbalsta pasākuma īstenošanas sākumu šīs normas izpratnē? Ja atbilde uz šo jautājumu ir atkarīga no šīs saiknes veida, tad kuri apstākļi šajā sakarā ir svarīgi?
- 4) Ja aizliegums īstenot atbalsta pasākumu attiecas arī uz nodokli, vai galīgā Komisijas lēmuma, ar ko atzīst atbalsta pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu, rezultātā nodokļa prettiesiskums ir ticis izbeigts ar atpakaļejošu datumu (*a posteriori*)?
- 5) Ja aizliegums īstenot atbalsta pasākumu attiecas arī uz nodokli, vai nodokļa maksātājs, no kura ir iekasēts šis nodoklis, var atsaukties uz [...] Līguma 93. panta 3. punkta tiešo iedarbību, lai apstrīdētu tiesas ceļā visu nodokļa summu vai tikai tās daļu?

- 6) Šajā pēdējā gadījumā — vai Kopienas tiesības formulē īpašas prasības attiecībā uz veidu, kādā nosakāma tā nodokļa daļa, uz kuru attiecas [...] Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteiktais aizliegums?”

Par pirmo jautājumu

- 14 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai uz Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikuma noteikumiem var atsaukties attiecīgā persona, kuru neskar no atbalsta pasākuma izrietošais pārrobežu konkurences izkropļojums.
- 15 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai no Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā atzītās tiešās iedarbības izriet, ka šajā pantā noteiktā īstenošanas aizlieguma tieši piemērojamais raksturs attiecas uz visiem atbalstiem, kuru īstenošana ir uzsākta, nesniedzot paziņojumu (skat. 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-354/90 *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires et Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, *Recueil*, I-5505. lpp., 11. punkts; turpmāk tekstā — “FNCE spriedums”).
- 16 Turklāt tika nospriests, ka tiklīdz kā atbalsts finansēšana nodokļa veidā veido atbalsta pasākuma neatņemamu sastāvdaļu, sekas, ja valsts iestādes neievēro Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteikto īstenošanas aizliegumu, skar arī šo atbalsta pasākuma aspektu (2003. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster* u.c., *Recueil*, I-12249. lpp., 52. punkts). Šādos apstākļos izriet, ka valsts iestādēm principā ir jāatmaksā nodokļi, kas ir iekasēti,

pārkāpjot Kopienas tiesības (skat. 1997. gada 14. janvāra spriedumus lietās no C-192/95 līdz C-218/95 *Comateb* u.c., *Recueil*, I-165. lpp., 20. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Calster* u.c., 53. punkts).

- 17 Valsts tiesām ir jānodrošina attiecīgo personu tiesību aizsardzība gadījumos, kad valsts iestādes varētu neievērot aizliegumu īstenot atbalstu. Šādam pārkāpumam, uz kuru atsaucas attiecīga persona, kas uz to var balstīties, un kuru ir konstatējušas valsts tiesas, ir jārada valsts tiesību aktos paredzētās sekas (skat. jo īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *FNCE*, 12. punkts, un 1992. gada 16. decembra spriedumu lietā C-17/91 *Lornoy* u.c., *Recueil*, I-6523. lpp., 30. punkts).
- 18 Attiecībā uz valsts tiesisko regulējumu par attiecīgās personas tiesībām un interesi prasības celšanā Tiesa nosprieda, ka Kopienas tiesības pieprasa, lai šāds tiesiskais regulējums neierobežotu tiesības uz efektīvu juridisku aizsardzību gadījumā, ja tiek izmantotas Kopienas tiesību sistēmas piešķirtās tiesības (1991. gada 11. jūlija spriedumi lietās no C-87/90 līdz C-89/90 *Verholen* u.c., *Recueil*, I-3757. lpp., 24. punkts, un 2003. gada 11. septembra spriedums lietā C-13/01 *Safalero*, *Recueil*, I-8679. lpp., 50. punkts).
- 19 Personai valsts tiesās var būt interese pamatoties uz īstenošanas aizlieguma, ko paredz Līguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums, tiešu iedarbību ne tikai tādēļ, lai izbeigtu konkurences izkropļojuma negatīvās sekas, kas ir nelikumīga atbalsta piešķiršanas rezultāts, bet arī lai atgūtu nodokli, kas tika iekasēts, pārkāpjot šo noteikumu. Šajā pēdējā gadījumā jautājumam, vai attiecīgo personu ietekmēja no atbalsta pasākuma izrietošais konkurences izkropļojums, nav nozīmes, novērtējot personas interesi celt prasību. Ir jāņem vērā tikai tas, ka attiecīgā persona ir tāda nodokļa, kas ir atbalsta pasākuma neatņemama sastāvdaļa un kura īstenošana ir uzsākta pretēji šajā noteikumā noteiktajam aizliegumam, maksātājs.

- 20 Turklāt šis secinājums ir pamatojams ar mērķi nodrošināt Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteiktā īstenošanas aizlieguma efektivitāti (it īpaši skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *FNCE* 16. punktu).
- 21 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild — Līguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgā persona — tāda nodokļa maksātāja, kas ir atbalsta neatņemama sastāvdaļa un kas ir uzlikts, pārkāpjot šajā noteikumā noteikto īstenošanas aizliegumu, — var uz to atsaukties neatkarīgi no tā, vai attiecīgo personu ir ietekmējis no atbalsta pasākuma ierīetošais konkurences izkropļojums.

Par otro un trešo jautājumu

- 22 Otrais un trešais jautājums attiecas uz apstākļiem, kuros pastāv pietiekama saikne starp nodokli un atbalsta pasākumu, kuru veido šī nodokļa atvieglojums un kura rezultātā Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteiktais īstenošanas aizliegums attiecas ne tikai uz atbalsta pasākumu, bet arī uz nodokli. Šie divi jautājumi ir jāskata kopā.
- 23 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai Līguma 93. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteiktais īstenošanas aizliegums attiecas uz nodokli, tiklīdz atbalsta pasākumu veido atbrīvojums no šī nodokļa. Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kādos apstākļos kompensācija par ienākuma zaudējumu, kas radies no atbrīvošanas, paaugstinot nodokli, rada pietiekamu saikni starp atbalstu un nodokli tādā veidā, lai šajā noteikumā noteiktais īstenošanas aizliegums attiektos uz nodokli.

- 24 Uzreiz jānorāda, kā to ir norādījis arī ģenerālvokāts savu secinājumu 28. un 29. punktā, ka Līgums paredz precīzu norobežojumu starp sistēmām, kas, no vienas puses, attiecas uz EKL 92. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 87. pants), Līguma 93. un 94. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 89. pants), proti — valsts atbalstu, un, no otras puses, uz EKL 101. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 96. pants) un EKL 102. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 97. pants), proti — izkropļojumiem, kas izriet no atšķirībām starp dalībvalstu normatīviem un administratīviem aktiem, jo īpaši to nodokļu noteikumiem.
- 25 Nodokļi nav ietverti valsts atbalstu regulējošo Līguma nosacījumu piemērošanas jomā, ja vien tie atbalsta pasākumu nefinansē tādējādi, ka ir šī pasākuma neatņemama sastāvdaļa.
- 26 Lai nodokļi vai tā daļu varētu uzskatīt par tādu, kas veido atbalsta neatņemamu sastāvdaļu, noteikti ir jāpastāv tiešai saiknei starp nodokļi un atbalstu atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem tādā veidā, ka ienākums no nodokļa ir tieši nodots atbalsta finansēšanai. Ja tāda saikne pastāv, tad ienākums no nodokļa tieši ietekmē atbalsta nozīmīgumu un tā rezultātā šī atbalsta saderības ar kopējo tirgu novērtējumu (šajā sakarā skat. 1970. gada 25. jūnija spriedumu Francija/Komisija, 47/69, *Recueil*, 487. lpp., 17., 20. un 21. punkts). Tiesa nosprieda — ja pastāv šāda saikne starp atbalsta pasākumu un tā finansējumu, tad Līguma 93. panta 3. punktā paredzētajā paziņojumā par atbalsta pasākumu jāiekļauj informācija par tā finansēšanas veidu, lai Komisija varētu veikt analīzi, pamatojoties uz pilnu informāciju. Ja šis pienākums nav ievērots, pastāv iespēja, ka tiks atzīts par saderīgu tāds atbalsta pasākums, kurš netiktu par tādu pasludināts, ja Komisijai būtu zināms šī atbalsta finansēšanas veids (iepriekš minētais spriedums lietā *Van Calster u.c.*, 49. un 50. punkts, kā arī 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā *C-345/02 Pearle u.c.*, Krājums, I-7139. lpp., 30. punkts).

- 27 Pamata lietā atbalsta pasākums parādās kā atbrīvojums no nodokļa par atkritumiem. Pat ja ir nepieciešams minētās dalībvalsts budžeta vērtējums, nodokļa atlaide tika kompensēta, paaugstinot atkritumu nodokļa summu no NLG 28,50 līdz NLG 29,20 par 1000 kg atkritumu, ar šo apstākli vien nepietiek, lai pierādītu, ka pastāvēja tieša saikne starp nodokli un nodokļu priekšrocību.
- 28 Pirmkārt, no iesniedzējtiesas rīkojuma izriet, ka *WBM* teksts neievieša nekādu tiešu saikni starp atkritumu nodokli un nodokļa atbrīvojuma finansējumu. Otrkārt, ienākums no šī nodokļa nekādā ziņā neietekmē atbalsta lielumu. Nodokļa atbrīvojuma piemērošana un tā lielums nav atkarīgi no ienākuma no minētā nodokļa.
- 29 Tādējādi uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild — Līguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais aizliegums attiecas uz nodokli tikai tad, ja pastāv tieša saikne starp ienākumu no šī nodokļa un attiecīgo atbalsta pasākumu. Ar faktu, ka atbalsts ir piešķirts nodokļa atbrīvojuma veidā vai ka šī atbrīvojuma dēļ radies ieņēmumu zaudējums, vērtējot attiecīgās dalībvalsts budžetu, ir kompensēts ar nodokļa paaugstināšanu, pašu par sevi nepietiek, lai radītu minēto saikni.
- 30 Ņemot vērā atbildi uz otro un trešo jautājumu, nav nepieciešams atbildēt uz ceturto, piekto un sesto jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadijas procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto pušu tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) EK liguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums (jaunajā redakcijā — 88. panta 3. punkta pēdējais teikums) ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā sakarā persona — tāda nodokļa maksātāja, kas ir atbalsta neatņemama sastāvdaļa un kas ir uzlikts, pārkāpjot šajā normā noteikto īstenošanas aizliegumu, — var atsaukties uz šo normu neatkarīgi no tā, vai individu ir ietekmējis no atbalsta pasākuma izrietošais konkurences izkropļojums;

- 2) EK liguma 93. panta 3. punkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais aizliegums attiecas uz nodokli tikai tad, ja pastāv tieša saikne starp ienākumu no šī nodokļa un attiecīgo atbalsta pasākumu. Ar faktu, ka atbalsts ir piešķirts nodokļa atbrīvojuma veidā vai ka šī atbrīvojuma dēļ radies ieņēmumu zaudējums, vērtējot attiecīgās dalībvalsts budžetu, ir kompensēts ar nodokļa paaugstināšanu, pašu par sevi nepietiek, lai radītu minēto saikni.

[Paraksti]